

Να σου πω μια παροιμία;

« Άλλοι σπέρνουν κι άλλοι θερίζουν! »

Ομάδα: ΣΤ'3

Κλείσε τα μάτια και φαντάσου ένα μακρύ μονοπάτι σε
ένα καταπράσινο δάσος... Ακολούθησε το μονοπάτι.
Βρίσκεσαι σε ένα ευρύχωρο δωμάτιο με μεγάλο κρεβάτι και
πολλά πολλά παιχνίδια. Ξαπλώνεις στο κρεβάτι και
ακούς τη μητέρα σου να σου διηγείται μια ιστορία...

Κάποτε, σε μια μακρινή χωρά, τη Φερόνια, ζούσε μια φτωχή οικογένεια. Αποτελούταν από την Άιβι, τη μικρότερη αδελφή της, Ιζαμπέλα, και τη μητέρα της, τη Ρόουζ.

Μια μέρα, η μικρή Ιζαμπέλα αρρώστησε σοβαρά. Η μητέρα της δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα μόνη της, γι' αυτό έστειλε την μεγαλύτερη κόρη της να δουλέψει στα κτήματα των Γκάρντινερ.

Οι Γκάρντινερ ήταν μεγάλη και πλούσια οικογένεια. Ήταν η Γουίλλου Γκάρντινερ, μια νεαρή στην ηλικία της Άιβι, ο Φλόριαν, ο πατέρας της, η Βεατρίκη, η μητέρα της και η αδελφή της η Αυτζελίνα, ή όπως την λέγανε χαϊδευτικά, Άνζου.

Η πλούσια οικογένεια έκανε συχνά μεγάλα πάρτι στο κτήμα της. Η γιορτή της Αντζελίνας πλησίαζε και η δουλειά ήταν πολλή. Η κα Βεατρίκη υποσχέθηκε μεγάλη αμοιβή στους υπηρέτες, γι' αυτό δούλευαν όλοι πολύ σκληρά. Κάποια στιγμή η κυρία Γκάρντινερ διέταξε την Άιβι να φέρει νερό από τον κήπο. Εκείνη υπάκουσε αμέσως. Γέμισε μια ζωγραφιστή πήλινη στάμνα με νερό μέχρι που άκουσε ένα θόρυβο πίσω από ένα θάμνο. Είδε ένα λευκό άλογο να τρέχει. Νόμιζε πως ήταν από το στάβλο της οικογένειας Γκάρντινερ κι έτρεξε να το πιάσει. Αλλά είδε πως είχε φτερά. Η νεαρή δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν ένας πήγασος!

Αμέσως έγιναν φίλοι και τον ονόμασε Νάρκισσο, όπως άλλωστε ονομαζόταν ο πλούσιος παππούς της, ο οποίος λέγανε πως ήταν τόσο τσιγκούνης, ώστε είχε κρύψει τα χρήματα του λίγο πριν πεθάνει για να μην τα βρει κανείς!

Μια μέρα που καθόταν κάτω από ένα δέντρο στον κήπο άκουσε ένα σιγανό κλικ και άνοιξε μια καταπακτή. Απόρησε αλλά αποφάσισε να την εξερευνήσει. Μέσα είδε ένα μακρύ τούνελ με δαυλούς κρεμασμένους στους τοίχους. Πήρε έναν και ξεκίνησε να περπατά. Στο τέλος του βρήκε μια ατσάλινη πόρτα. Προσπάθησε να την ανοίξει αλλά μάταια. Εκείνη τη στιγμή παρατήρησε ένα

μικρό κλειδί κρεμασμένο στον τοίχο

Προσπάθησε να την ανοίξει μ' αυτό και τα κατάφερε! Μέσα βρήκε πολλές κούτες με γυαλιστερές ράβδους χρυσού! Πιο πέρα είδε ένα πορτραίτο ενός άντρα και δίπλα μια ζωγραφιά ενός παράξενου φτερωτού ζώου. Κάτω από τον πίνακα έγραφε: “Τουλιέλμος Νάρκισσος Τζόνσον - κάτοχος των ράβδων”. Μα όχι, δεν μπορούσε! Ήταν αδύνατο! Το όνομά του, το πρόσωπό του... ήταν ο παππούς της! Έμεινε άφωνη! Ξαφνικά άκουσε την πόρτα να κλειδώνει και βήματα να απομακρύνονται. Έτρεξε γρήγορα και άρχισε να φωνάζει: “Αφήστε με να φύγω!”. Μα κανείς δεν την άκουσε. Έκατσε και σκέφτηκε πώς θα έβγαине από δω.

Ένωσε ένα ελαφρύ ρεύμα αέρα. Κοίταξε πίσω της και είδε μια τρύπα όπου στο βάθος φαινόταν το φως του ήλιου. Να η λύση στο πρόβλημά της! Χωρούσε ίσα-ίσα να περάσει. Έπειτα από πολλές προσπάθειες και πολλή υπομονή κατάφερε να βγει έξω.

Εντωμεταξύ, το πάρτι της Άνζου ήταν σε λίγες ώρες, και οι υπηρέτες είχαν πιάσει δουλειά, ενώ η Γουίλοου και η αδερφή της ήταν καλοντυμένες και περίμεναν στο σαλόνι τους καλεσμένους.

Η Άιβι έτρεξε γρήγορα και άρχισε να ζυμώνει ψωμί, κατάκοπη από την τρεχάλα και τις πρωινές δουλειές με την σκέψη να πληρωθεί καλά, όπως τους είχε υποσχεθεί η κα Βεατρίκη. Ήθελε να αγοράσει δυνατά φάρμακα για να γίνει καλά η Ιζαμπέλα. Ήλπιζε να δει ξανά τον Νάρκισσο, όμως δεν προλάβαινε.

Μετά από λίγες ώρες ο εορτασμός είχε τελειώσει. Το κορίτσι καθάρισε και πήγε για ύπνο. Πριν κλείσει τα μάτια της, σκέφτηκε την πληρωμή της. Δεν της είχε δοθεί ακόμα. “Μάλλον η κυρία απλά την ξέχασε”, σκέφτηκε στεναχωρημένη και αποκοιμήθηκε.

Είχαν περάσει δύο εβδομάδες από τη γιορτή και η πληρωμή τους ήταν άφρακτη. Η γηραιά κηπουρός Βέρα, διαμαρτυρήθηκε στους Γκάρντινερ λέγοντας πως ο κόπος τους ήταν πολύς και η αμοιβή μηδενική. Όμως αυτοί δεν άκουγαν λέξη. Ας κάνουμε μια παύση εδώ. Σε αυτό το σημείο μπαίνει η παροιμία μας. **«Άλλοι σπέρνουν κι άλλοι θερίζουν!»**. Για να δούμε όμως πώς θα συνεχίσει;

Η Άιβι στενοχωρήθηκε πολύ και το γεγονός πως η Χλόη, μια από τις καθαρίστριες, την ενημέρωσε ότι η κατάσταση της υγείας της Ιζαμπέλας είχε χειροτερέψει.

Παρακάλεσε τα αφεντικά της να πάει να δει την οικογένεια της, αλλά μάταια. Συντετριμμένη, πήγε στον κήπο να ηρεμήσει. Έψαξε για τον πήγασο, ωστόσο δεν τον βρήκε πουθενά και άρχισε να κλαίει. “Γιατί μου συμβαίνουν όλα αυτά;” μονολογούσε. Ξαφνικά, άκουσε έναν γνώριμο ήχο. Περίεργη προσπάθησε να μάθει από πού προερχόταν, όμως την φώναξαν για δουλειά κι έφυγε. Λίγες μέρες μετά, η Ιζαμπέλα βρισκόταν σε κρίσιμη κατάσταση. Δεν ήξερε τι να κάνει. Πήγε στον κήπο και ξαφνικά ο πήγασος εμφανίστηκε μπροστά της.

Γέμισε ο τόπος νεραϊδόσκονη και το μαγικό ζώο εξαφανίστηκε. Στη θέση του εμφανίστηκε ένα μπουκαλάκι. Έμεινε έκπληκτη. Αυτό ήταν το φάρμακο της Ιζαμπέλας! Έτρεξε στο χολ, όπου βρήκε τους Γκάρντινερ. Παρακάλεσε να φύγει, αλλά τίποτα. Θυμωμένη, ζήτησε βοήθεια από την Μαργαρίτα Γκάρντινερ, μητέρα του Φλόριαν. Η ηλικιωμένη γυναίκα τη λυπήθηκε. Διέταξε έναν αμαξά να τη μεταφέρει στο σπίτι της για να δει την αδερφή της. Ξαφνικά η άμαξα χάλασε στην μέση της διαδρομής.

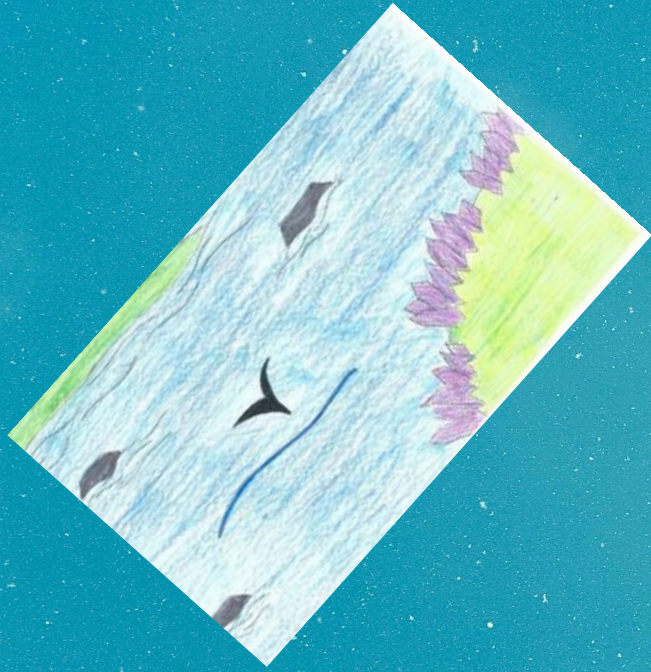
“Συγγνώμη”, είπε ο αμαξάς, “αλλά δε θα φτάσουμε στο σπίτι σου σύντομα!”. Το κορίτσι δεν έπαψε λεπτό να ελπίζει. Ξαφνικά εμφανίστηκε μπροστά τους ο πήγασος! Ο αμαξάς δεν πίστευε στα μάτια του. “Τίποτε δεν είναι αδύνατο”, του είπε η Άιβι και πέταξε μαζί του. Ένωθε υπέροχα. Ποτέ δεν είχε αισθανθεί τόσο ελεύθερα.

Όταν έφτασε σπίτι, άκουσε τον γιατρό να λέει “Κυρία μου, νομίζω πως η μικρή ...”

“Όχι!”, είπε η Άιβι. Έδωσε γρήγορα λίγο από το φάρμακο στην Ιζαμπέλα.

“Θα γίνει καλύτερα, το ξέρω!”, είπε.

Μέσα σε δύο λεπτά, τα μάτια της Ιζαμπέλας άνοιξαν. Το δέρμα της έπαψε να είναι χλωμό και η μικρή σηκώθηκε από το κρεβάτι. Ο γιατρός και η κα Ρόουζ κοίταξαν την Άιβι έκπληκτοι. “Πού βρήκες το φάρμακο;” ρώτησαν. Απάντησε πως της το έδωσε ένας καλός φίλος που βρισκόταν έξω από την πόρτα. Η Ιζαμπέλα κοίταξε έκπληκτη. “Ένας πήγασος; Τέλειο!”, είπε και έτρεξε έξω να τον δει από κοντά. Η Άιβι τους διηγήθηκε τι ανακάλυψε και έτσι έγιναν πλούσιες!!! Όλες μαζί φρόντιζαν τον πήγασο και έζησαν ευτυχισμένες μαζί σε ένα μεγάλο, ευρύχωρο και καινούριο σπίτι στο κέντρο της Φερόνια.

Και έτσι...

Ζήσανε αυτοί καλά

κι εμείς καλύτερα...

Στην ομάδα του ΣΤ'3 συμμετείχαν οι:

•Ελένη Κ.

•Ευαγγελία Μ.

•Άννα Δ.

•Νεφέλη Κ.

•Χριστίνα Φ.

**Ευχαριστούμε
πολύ για την
παρακολούθηση!**

